sledovat nemusel. Konečně, co napíšu, ostatní už stejně napadlo dávno. Při pohledu z profilu už to není Havelka, který se roky – opět si půjčím Michala Tučného: „Já sám už tajně cvičím roky“ – veřejně snaží přiblížit vizáži Kristiána alias „Oldriče Nového“, jak ho pojmenovali v tom filmu, kde hrála hlavní roli zpěvačka Björk. Už je to Oldrič Kristián osobně, reinkarnovaný za zvuků výrobců melodií. Já vím, není to nic objevného, jenže já mám swingaře Havelku ve své paměti zapsaného jinak. Jako studenta DAMU, který se svým spolužákem taky Ondřejem ale Pavelkou vytvořil duo provádějící různé skopičiny. Na fotografii v časopise Kino vypadal úplně jinak než Dépardieu, Björk a Tučný: měl džíny ustřižené u kolen, kšandy, pruhované tričko, dělal stojku a hrál kombajnéra. Ten film jsem v životě neviděl a předtím taky ne. Možná vůbec nevznikl. V tomto místě snad každý pochopí, že jsem udělal všechno pro to, abych do souvislosti s předchozím dějem dostal jedenáctičlenný belgický soubor Voxtra. Ale je to marný, je to marný, je to marný. Už proto, že Voxtra je tak belgická jako Folkové prázdniny folkové = Albánie, Madagaskar, Finsko, Sardinie. Chybí jen výkřik Gregoryho Corsa: Mexico, ty nejsi žádné Chicago, nemáš žádné holky se slámovými vlasy! Voxtra ovšem dívku se slámovými vlasy má, má Finku Anu Juhonen a já se vzdávám. Ještě že ta část belgického sboru, která je ve skutečnosti ze Sardinie, tak názorně vysvětlila, z čeho se jejich polyfonní zpěv tvoří = došlo ještě jednou na Kemelova zvířátka a já se jen divím, že se o nich nezmínili jiní Sardinci, Tenores di Bitti Mialinu Pira, kteří už v Náměšti vystupovali dvakrát. Teď už jen, co by na tom mohlo vadit etickému panelu = vykradeného tam není nic, všechno jsem si poctivě vymyslel, Javorský se za Depardieua neurazí, Depardieu se za Javorského urazí, což mu patří, a Havelka si už nevzpomene, že hrál kombajnéra, což je škoda. A vida, ještě nejsou ani dvě.

Na závěr obvyklá otázka z historie country, folku & trampské písně: jaké jsou trampské přezdívky členů osadní skupiny The Brouci, která mívala kemp na břehu řeky Mersey?

Milan Zeibert

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

"PLÁTEK"

3
30. července 2018

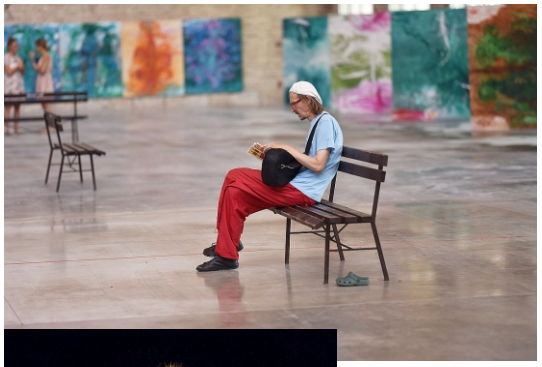

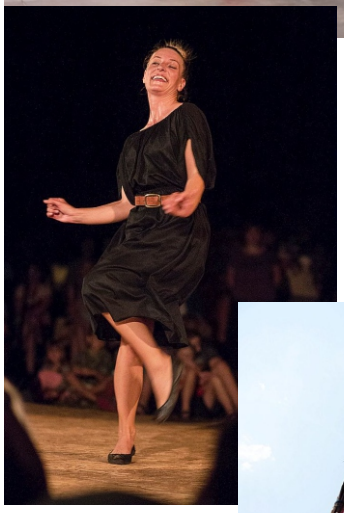

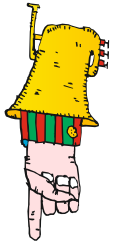

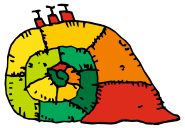

Pondělí 30. 7.

Paměť písničkářů – křehké písně
(17,30 hod.)

Pavol Hammel
(Slovensko)

John Smith
(Velká Británie)

Josienne Clarke & Ben Walker
(Velká Británie)

Noční koncert
kaple Sv. Anny,
cca 30 minut po skončení hlavního programu
Jitka Šuranská & Petr Uvira a Alžběta Jamborová j.h.

Program Open scény
každý den v kapli Sv. Anny ve Špitálku vždy od 13.30 hodin:

Úterý 31.7.
DOTmy
Ondřej a Tomáš se potkali kdysi dávno v Chomutově. Tomáš, Dominika a Josef se potkali před pár lety v Praze. Dominika a Ondřej se potkali u Tomáše v obýváku. Dominika, Martin a Honza se potkali na DAMU. A vstoupili DOTmy. Kapela DOTmy se věnuje autorské tvorbě. Jejich texty jsou inspirovány útržky pouličních rozhovorů, slovy uvízlými v paměti, obrazy zahlédnutými z tramvaje, dysfunkcemi zvířat a lidí a občas i kanadskou poezií 60. let. V hudbě se setkává folk s prvky nejrůznějších žánrů, které jsou vybírány s ohledem na náladu jednotlivých skladeb. Výsledkem hudebního experimentování se někdy stane šanson, někdy rock'n'roll, někdy i reggae-rap. Disonance / Disharmonie / Disfolk.
Dominika Prokopová - zpěv
Ondřej Schmidt - kytara, cajon, zpěv
Tomáš Knobloch - kytara, zpěv
Jan Mrázek - klavír, zpěv
Martin Leták - bass cajon
Josef Nový - housle, zpěv

Úterý 31. 7.

Paměť s kytarami
(17,30 hod.)

Robert Křesťan & Druhá tráva
& host Michal Pavlíček

Dálava (USA, Kanada)

Trio Da Kali (Mali)

Open scéna
kaple sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.
DOTmy
Jindřich Černohorský Trio

Rozpravy: O paměti
výstavní síň Staré radnice od 16 do 16.30 hodin
Petr Dorůžka:
Předzvěsti dnešní World music
na časové ose 20 století

Oranžová scéna
bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény
Divadlo Plyšového medvídka: O zlobivé notě
Tranzan

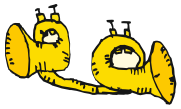

Noční koncert
dvorek Galerie 12,
30 minut po skončení večerního koncertu
Boi Akih & I Made Subandi (Nizozemsko/Bali)

ORANŽOVÝ VÝLET středa 1. 8. 2018

Program výletu

13:15 odjezd autobusu z Masarykova nám. v Náměšti nad Oslavou
14:00 – 15:30 prohlídka infocentra JE Dukovany (novinky: fotokoutek, nové interaktivní modely, koutek pro děti, největší mlžná komora v ČR)
16:00 – 16:45 prohlídka zámku Valeč, nových prostor

Oranžový výlet je určen (nejen) návštěvníkům Folkových prázdnin.
Hlásit se můžete do naplnění kapacity autobusu v kavárně Pohodička, IC MěKS na Masarykově nám. nebo IC Folkových prázdnin v zámeckém parku.

Příspěvek na výlet je 50,- Kč na osobu.
Částka bude věnována příspěvkové organizaci Domov bez zámku v Náměšti nad Oslavou. Horní hranice příspěvku není omezena.

DOMOV BEZ ZÁMKU NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU
Kavárna Pohodička
JADERNÁ ELEKTRÁRNA DUKOVANY SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER FESTIVALU FOLKOVÉ PRÁZDNINY

After Midnight 2018/3
Já si ještě vzpomínám na kluka, co byl při psaní diplomky líný zapisovat si, odkud cituje, a ve finále si to nepamatoval. Vyřešil to tvůrčím způsobem: chybějící literaturu vytvořil sám. Aby z toho něco měli i ostatní, běhal po kolejích a vykřikoval: „Vymyslel jsem výbornou věc: Zaradu Mitra a ideje Bandungu, London 1966!“ To bylo ovšem na jiné katedře.
A nyní už správná odpověď na včerejší otázku: příjmení členů folkového tria Peter, Paul & Mary nejsou ani Michnová, Kalandra & Oskar Petr, ani Viktorín, Markytán & Blanka Táborská, ale Yarrow, Stookey & Traversová. Když Mary Traversová umřela a Jan Rejžek o ní napsal krásný nekrolog do Lidových novin, přestal jsem ty noviny kupovat, protože už mně nedělalo dobře číst každé ráno krásný sloupek o tom, že umřel někdo, koho jsem měl rád.

Následuje několik stylisticky nevybroušených a fakticky neověřených poznámek k hudební části nedělní zahradní slavnosti. Hodinu jsem poslouchal Mirka Kemela a teprve na konci mi došlo, koho mi svým naléhavým výrazem připomíná: všeobecně ceněného Jiřího Smrže. Hned zkraje řeknu něco drzého: nevšeobecně neceněný Kemel mi se svými písničkami o zvířátkách přijde uvěřitelnější. Možná i proto, že jeho tvrzení, že ho pronásleduje GÉPARD, pokyvováním hlavou potvrzuje vedle sedící Vladimír Javorský vypadající díky účesu a knírku jako DÉPARDieu. To ovšem v dobách, kdy měl nenasytný Francouz svoji původní váhu. Ondřeje Havelku jsem tak dlouho jsem začal pošilhávat po novém nástroji, když se mi na spící kytaře přes zimu prohnul hmatník. Jedna má spolužačka z Náměště mívala šestistrunné banjo, vzpomněl jsem si. Učit se nové akordy nebo dokonce noty mi připadlo, vzhledem k muzikantské frekvenci, jako začít na stará kolena s francouzštinou. Při „luxování“ bazarů a internetu jsem naštěstí kápnul i na virtuální debatu o křížence kytary a ukulele. Mám novou milenku. HeČ! *Libor*

Denní stacionář Domova bez zámku otevře své dílny návštěvníkům Folkových prázdnin
Přijďte k nám 31.7 a 1.8. od 14:00 do 16:00 nebo ve čtvrtek 2.8. od 9:00 do 16:00. Můžete si vyrobit lapač snů, dekorovat hrneček, vyrobit koupel. sůl či šumivou bombu do koupele nebo si vyzkoušet plstění. Nabídneme workshop Axmanovy techniky modelování, což je práce se šamotovou hlínou založená na hmatu a modelování pouze prsty a dlaněmi.

Denní stacionář najdete hned vedle kavárny Pohodička na V. Nezvala 115 v Náměšti nad Oslavou.

Začátkem léta *jsem vyšel doma na lodžii, rozhlédl se a na střešních taškách viděl nějakou zmuchlanou hadru. Z toho, že k ní bylo přischlé i nějaké listí, bylo jasné, že na střeše přečkala zimu, zřejmě i podzim. Odtrhl jsem ji od tašek a šel ji vyhodit, jen jsem ji ještě rozvinul. Hele to je tričko z 30. Folkovek! Asi jsem ho tu sušil a vítr ho odnesl mimo můj zřetel. Vždyť není ani díravé. Tak jsem ho vypral. Jak tak leželo, vystavené povětrnostním vlivům - možná rok, možná dýl - místy vybledlo, vznikla batika. To tričko je prostě batikované časem. Možná námět na dlouhodobou výtvarnou dílnu...*

Jaša

Kytalele

Nemaje to, čemu se říká hudební sluch, hrávám obvykle třetí až čtvrtou kytaru (jak stihám odezírat akordy). S mým zpěvem je to podobné. Přesto jsem v příležitostných bandech trpěným elementem, protože si pamatuju slova. Dokonce

Prosíme všechny kuřáky (většina z vás to bez problémů dodržuje), abyste prosím nekouřili mezi diváky ani při koncertech, ani nikdy jindy. Na třech místech v parku najdete vyhrazená místa, tzv. kuřácké koutky, kde se můžete své vášni oddat plně, bez zábran a bez obav, že budete napadeni nějakou Oranžádou, popř. jiným účastníkem Folkovek. Chraňte své zdraví!

Pořadatelé se s výzvou uvedenou níže plně ztotožňují!

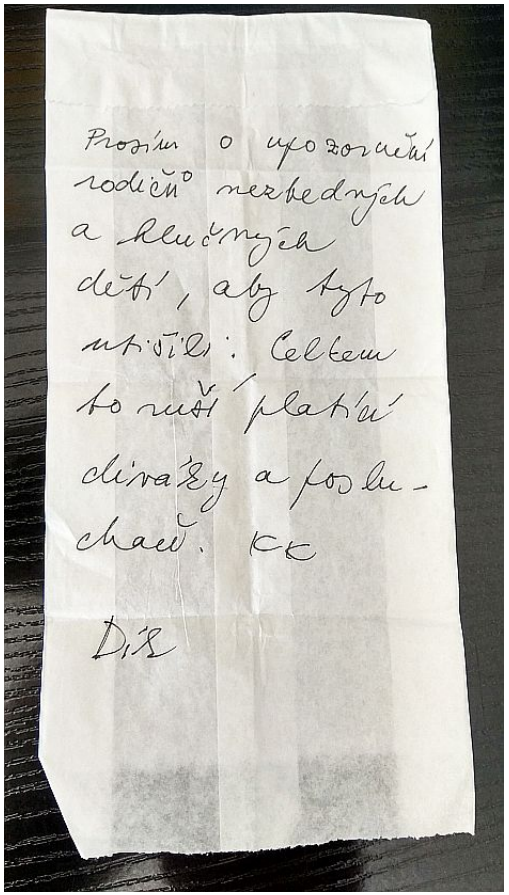

Mějme na paměti, že kde začíná svoboda jednoho, končí svoboda druhého. Howg.

Na dnešní scéně...

Pavol Hammel

Zpěvák, hudebník, skladatel, legenda s „československou“ sestavou

Jen si pod názvem alba Z pekla šťastie nepředstavujte ani tu nejmenší spojitost s jistou pohádkou a můžeme-li za hudební legendu naznačovat, pak hlavně vyjadřuje osobní pocit z bezmála šedesátileté kariéry, zahrnující skoro čtyřicítku desek a se skupinou Prúdy pak jistotu nanebevzetí. Zpěvák, hudebník a skladatel s ní – a s Marianem Vargou – navždy ovlivnili československý bigbeat a slovenskou populární hudbu. Alba Zelená pošta, Zvonky zvoňte nebo Na II. programe sna, na němž se rovnocenně podílel také kytarista Radim Hladík, patří k dějinným událostem a spousta Hammelových vlastních skladeb k nezapomenutelným hitům. A že jich složil požehnaně, v tomhle směru jsme i my měli z pekla štěstí. Možná se k nim v budoucnosti zařadí i skladby z poslední desky, kdo ví, každopádně ji natáčel s "československou", výrazně omlazenou sestavou – Juraj Burian (kytara), Petr Tichý (kontrabas), Michal Pajdiak (bicí) a Vítek Pospíšil (klávesy) – takže bude zajímavé sledovat, jak s ní letošní sedmdesátník vedle novinek přistoupí ke svým nestárnoucím perlám.

John Smith (Velká Británie)

Utajený poklad vytříbeného folkového písničkářství

Navzdory tomu, že připomíná dřevorubce a jmenuje se kovář, prsty hladí struny jako zlatník. Jiný by ty baladické a milostné "smithsongy" možná odeřval, brečel u nich, skřípal zuby, trhal emoce na cucky, až byste na něho přes slzy jako hrachy

Jindřich Černohorský Trio

Jindřich Černohorský pochází z muzikantské rodiny a kytara jej provází prakticky celý život. Prošel řadou kapel a stylů a později se kromě hudby začal intenzivněji věnovat i textařské činnosti. Témata jeho písní se dotýkají víry, lásky a naděje. Jak říká, snaží se o to, aby písně byly o něčem a šly do hloubky. Se současnou kapelou vyhráli řadu soutěží a v dubnu 2017 vydali své debutového album Jindra Černohorský, jehož producentem se stal Boris Carloff. Stylově lze kapelu zařadit do Indie Folku. Na festival přijede v triu.

Jindřich Černohorský - akustická kytara, zpěv, foukací harmonika

Jaromír Říha - basová kytara

Lukáš Buk - cajon, perkuse

Rozpravy 2018:
O paměti

Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od pondělí 30. července do pátku 3. srpna vždy od 16 do16,30 hodin. Průvodce rozpravami je hudební publicista Jiří Moravčík.

Úterý 31 .7.

Petr Dorůžka: ***Předzvěsti dnešní World music na časové ose 20 století***

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Oranžová scéna
Bílý stan v zámeckém parku, od pondělí do pátku vždy o přestávkách na hlavní hudební scéně

Pondělí 30. 7.
Divadlo ToTem: O Smolíčkovi
Klasická česká lidová pohádka v podání loutkáře Tomáše Machka zavede diváky do hlubokého lesa, který je Smolíčkovi a jelenovi domovem. Najdou zde vše, co potřebují pro svou obživu. Uvidíme, jak se les a život v něm mění během ročních období. V hloubi lesa se ale skrývá i nebezpečí, zejména pro malého a nezkušeného Smolíčka...

Kupodivu
Kapela Kupodivu je neustále vzkvétající uskupení mladých, leč zkušených muzikantů. Jejich autorská hudba se pohybuje na pomezí jazzu, alternativy a folku, jejich koncerty jsou nabité nepravděpodobnými písněmi a kupodivuhodným humorem, který si zamilujete. Kapela

neviděli. John je však zpívá vřele, zahloubaně, dylanovsky nenuceně, a přestože s něčím takovým nepočítáte, i tak vás do děje vtáhne jako vodník pod hladinu. A co teprve Johnovo absolutně výjimečné kytarové umění, považované za esenci jeho dvou hrdinů: Johna Martyna a Johna Renbourna, s nimiž nejen hrál, stali se přáteli: Renbourn ho dokonce, snad proto, aby se víc lidí chytilo za uši, označil za budoucnost folku. A když někoho na album přizve Martin Simpson, to už musí být sakra dobrý kytarista, aby se vedle něho neztratil.
Donekonečna bychom také mohli mluvit o Johnově spolupráci s Waterson:Carthy, Glenem Hansardem, Davidem Grayem, Lisou Hannigan nebo Joan Baez a pořád by obraz trubadúra z Devonu nebyl úplný. Raději si udělejte radost a zaposlouchejte se do jeho amalgámu folku, americany a country. Pak ho pusťte přátelům a společně se zamyslete, kdy jste naposled slyšeli něco tak krásně povznášejícího a přesvědčivého. Tvůrce na dřeň upřímných skladeb pro chvíle kdy padají hvězdy, nebo vás chmury táhnou do baru, a jak se také tvrdí, i k prvnímu milování, s údajnou pravděpodobností jistoty početí, ty z posledního alba Headlong napsal během amerického turné, po narození prvního dítěte. A nejvíc se v nich vyznal z lásky k ženě, která mu zlomila srdce - manželce Joanně. Být na jejím místě a zazpívat vám John písně Save My Life a Coming Home, stanete se nejšťastnější ženskou na světě.
Ani kontakty s těmi nejlepšími Johnovi ve skutečnosti k zasloužené hvězdné glorifikaci nepomohly: slavné londýnské sály Union Chapel a The Purcell Rooms přesto dokáže zaplnit do posledního místa, každé z jeho pěti alb zanechalo mezi znalci a fanoušky velký dojem, a to, že na britské folkové scéně představuje utajený poklad, je spíš známkou jeho písničkářské vytříbenosti a nekomerčního přístupu než nezájmu davů.

Hnízdo múz
Úterý 31.7.
8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
9:00 Pohádky z půdy
9:30 - 12:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
9:30 - 14:30 Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 12:00 Kytičky kanzashi
10:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
10:00 - 12:30 Křehká krása z PET lahví
10:00 - 13:00 Předení a suchá jehla
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - skládačky
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 13:00 Lapače snů „Dreamcatchers“
10:00 - 13:00 Mozaikové koule a jiné objekty
10:00 - 14:00 Smalty na vařič
11:00 - ? Filmování videoklipování
13:30 - 15:30 Kouzlení s papírem
13:00 - 15:30 Sochařská dílna
13:00 - 16:00 Pletení košíků z pedigu
13:15 - 15:15 Rainstick aneb Dešti naproti
13:15 - 15:45 Macramé - drhaný šperk
13:30 - 15:00 Tance dávných tradic
13:30 - 15:00 Byl den a byla noc… dílna tvůrčího psaní
13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
13:30 - 16:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
13:30 - 15:00 Taneční dílna se skupinou Vigüela
13:45 - 16:00 Savování na textil
14:00 - 16:00 Větrníky
14:30 - 16:00 Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé

Galerie 12
10-12 a 13-15 Kovářská dílna s Pavlem Tasovským
10-12 a 13-15 Drums & percussion - ukázky a praktická hra
10-12 a 13-15 Dřevořezbářská dílna
10-12 a 13-15 Ruční tkaní na dřevěných stavech
10-12 a 13-15 Veselé modelování a raku keramika

Mölkky
Bude-li ve středu opět pálit slunce a bude horko, stěhuje se zábavná venkovní hra Mölkky z hřiště za Špitálkem do stínu parčíku naproti kavárny Pohodička!

pecka, ale tak dlouho nám to oběma tvrdil, až jsme se setkali, zahráli si a je to pecka," tvrdí Jitka. Totéž si myslí i hobojistka Alžběta Jamborová, jinak členka zlínské filharmonie a komorního tria Ligneus a častý host koncertů dvojice.

rockové skupiny Ladě Petra Uviry k nápadům, z nichž netrčí kalkul, nýbrž kreativní elán, směřující k uvolněnému, urputností nezatíženému hudebnímu zážitku těšící obě strany. Nezahleděnému do sebe, tudíž počítajícímu s posluchači, ačkoliv zrovna od nich se dopředu daly očekávat všelijaké otázky. Aby ne: Jitka hranice moravské lidové hudby překračovala dosud pomálu, folkrocková kapitola s kapelou Docuku netrvala dlouho, poezii sbírala hlavně na lidovém chodníčku a teď se zčistajasna konfrontuje se zakuklenými texty Ladě. Rocker Petr ji navíc hned na začátku sdělil: „Já o moravském folklóru vím houby." Druhým dechem ale dodal: „Mám pocit, že nám to nijak nebrání si krásy ze společného hraní užít." A měl recht, ostatně to i slyšíme: oba se ve skladbách Ladě a lidovkách šťastně potkali i proto, že hranice dvou tak odlišných pojetí přirozeně propojili. „Naše duo popírá obecné mínění, že kapely sestavené producentem nemohou mít kouzlo přirozené alchymie, která funguje mezi muzikanty, kteří se dají dohromady sami. Nevím, jak mohl Vašek Müller vědět, že s Petrem Uvirou to bude

Iivi Zajedová: Éra estonské migrace a důležitost zachování kulturní paměti
Alžbeta Lukáčová: Odkial som? Vysťahovateľstvo z Myjavy v pamäti obyvateľov mestečka Little Falls
Petr Dorůžka: Pátrání po ztracené arménské hudbě, aneb Jak aplikovat reverse engineering na více než stoleté hudební transkripce

Přinášíme vám text Písně o paměti, který složil básník Radek Malý a hudbu napsal Vladimír Javorský. Píseň poprvé zazněla na včerejší vernisáži výstavy velkoformátových obrazů Tomáše Rossího. Dle vyjádření Matěje Formana, kdo nebude znát slova této písně, nesmí přejít přes náměšťský barokní kamenný most. A proto učte se, učte se, učte se, ať se dostanete na další koncerty a nemusíte plavat (letos spíše brodit), nebo jít po silnici...

Josienne Clarke & Ben Walker (Velká Británie)
Jedna z nejpozoruhodnějších folkových dvojic současnosti, zasypaná cenami a respektem
Proroctví, že anglický folk dosáhne exkluzivních výšin s příchodem generace nezatížené tradičními kánony, se naplňuje. A až se k nim přidají nefolkaři, ti, kteří o něj lidově řečeno náhodou zakopnou, to teprve se začnou dít divy. S andělsky zpívající Josienne a brilantním kytaristou teď tušíme jaké. Jejich extrémně vtahující, melancholií prodchnutá hudba vychází z ohlasovosti, podřízenosti se atmosféře lidových tradic, přesto posloucháme docela jiný folk než je v Anglii běžné.

Kategorický názor puritánů – neblázněte, tohle v žádném případě není anglický folk – se u Josienne a Bena ocitá v protipólu ocenění a názorů kapacit: několik nominací a nakonec i vítězství v BBC Folk Awards, nebývalý úspěch v anketě magazínu fRoots o nejlepší světové album a osobně vyjádřené uznání od Roberta Planta, Cerys Matthews nebo Richarda Thompsona. A co nejvíc nadšení okolo dvojice podtrhuje? Že svá alba vydává u kultovního rockového labelu Rough Trade, kam ji přivedl sám majitel Geoff Travis, protože Josienne podle něho zkrátka píše „skladby, které uspořádají vaši vnitřní emocionální krajinu ..."
Dvojice svou odvážnou, po jiných dimenzích sahající orchestrací vycházející z přesvědčení, že pokud jdeš s emocemi na dřeň, ani ve folku nemá mohutný sound žádné limity, porušila tolik nepsaných pravidel, že na ni sedí dlouholeté tvrzení Martina Carthyho: anglický folk je proces, nikoliv uzavřený žánr. Převzaté tradiční písně osvíceně přetáhla do dneška a naznačila, že je lze bez ohledu na staletý původ vnímat i jako osobní reflexi současného dění; hledání smyslu vlastní

odehrála přes 120 koncertů od Londýna po Piešťany, živě vystoupila v rádiu i televizi a získala několik ocenění (Moravský vrabec, Mohelnický dostavník, Notování).
Marta Břeňová – zpěv
Jaroslav Pilný – saxofony, zpěv
Petr Šašinka – klávesy, zpěv
Šimon A. Řeřucha – baskytara
Pospe – bicí

Omluva…
Omlouváme se, že jsme vás nestihli zavčas informovat o změně v programu Rozprav. Na dnes plánovaný Evžen Müller se prohodil s Jaromírem Kratochvílem, takže rozprava s Jaromírem Kratochvílem dnes již proběhla a Evžena Müllera s přednáškou nazvanou „Lidé, písně a události inspirující i varující" si můžete přijít poslechnout v pátek 3. 8. v 16 hodin do výstavní síně na Staré radnici.

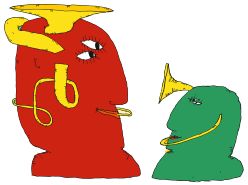

***Folkovky navštěvuji již nějaký pátek**. Je úžasné, kolik inspirativních lidí tu pokaždé potkám. Zrovna dneska tu byl nevidomý Ondřej Zmeškal. Během chvilky jsem zjistila, jak sport, který moc nemusím, přesněji běh, dokáže člověka, který je téměř na dně, postavit zpátky na nohy.*
Vyprávěl mi o svém plánu přeběhnout v září přes Českou republiku. Celých 600 km za 10 dnů. Chce, pro mě tímto šíleným činem, vybrat peníze pro nevidomé děti. Aby i ony mohly běhat, plavat nebo jinak sportovat.
Je to bláznivé nebo úžasné?
www.ondrejzmeskal.cz

existence skrze hudbu. Josienne na ně navázala vlastní, silně autobiografickou, přesahově uvažující tvorbou. „Tradiční písně jsou i dnes uctívány, což je důkaz o jejich hodnotě. Do mého psaní takové poznání ale vnášelo mnoho nejistot a otázek, jestli mé písně nebudou ve srovnání s tradičními klenoty příliš povrchní, proto jsme se rozhodli využít svých znalostí z klasiky," vysvětlila Josienne, proč ty staré i vlastní s Benem konfrontovali se sofistikovanými aranžemi smyčců, jemnou elektronikou, jazzovým klavírem rocku a vzdušnými sbory. Josienne s Benem nepocházejí z folkových kruhů, ani se pro folk nenarodili, vystudovaní klasici se s ním ovšem zkontaktovali šťastně: Josienne uchvátila Sandy Denny a nevšední kytarový přístup se Ben učil od Berta Jansche. Jejich nastavování nových standardů v anglickém folku tedy dýchá svobodou, promítají do něj sice vlastní a rozhodně ne skromné ambice, přesto v něm ponechávají vše, co pro něho platilo, tedy výsostné sdělení. Josienne nepíše jednoduché texty, v těch metaforách ale nezabloudíte, a že byste se při jejich poslechu nejraději oblékli do černého? Každý svět nevidí jako jedno velké posvícení. „Je to až příliš vzácné, že člověk slyší hlas, který prochází až do srdce lidské křehkosti a romantické bolesti. Hlas Clarke je jedním z nich: zvuk jak čistý, tak pravdivý, jako každý z folkových hlasů, které ji inspirovaly. Někdy zní jako její vzor Sandy Denny, ale jindy zpívá, jak Chet Baker hraje na trumpetu – něco jako takřka bezkonkurenční krása. Navíc ve Walkerovi má spoluhráče a spřízněnce mimořádných instrumentálních kvalit," napsali o dvojici. Skladby nového, znovu hluboce krásného alba Seedlings All, napsala Josienne všechny sama: „Poprvé jsem vytvořila řadu písní, které odhalují mé nejistoty, strachy z neúspěchu a nafouknuté pýchy. Zabývají se mými vlastními konkrétními myšlenkami a pocity ohledně skutečnosti, že usiluji o tento typ kariéry; jak to ovlivňuje osobní vztahy, další okolnosti a životní styl a kladou otázku: Stojí to stále za to?" Jako plátno v kině se před námi otevře hlavně skladba Chicago. Vychází z reálného zážitku. Po dlouhé a složité cestě přijeli s Benem na koncert v americkém Chicagu a sotva se stačili připravit, už měli jít na pódium. Stihli to, jenomže v sále nikdo neseděl. Publikum prostě nedorazilo. „Seděla jsem naštvaná na baru, popíjela bourbon a říkala si, tohle už nikdy, to nemáme zapotřebí. Pak jsem si ale uvědomila, že nepatříme mezi hvězdy, nejsme žádní Beatles a každý musí nějak začínat."

Od folkloru k world music: O paměti
Mezinárodní kolokvium zaměřené na lidovou, folkovou, etnickou hudbu a world music

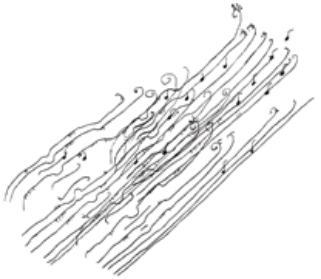

Náměšťské kolokvium, soustředěné zejména kolem hudby a kultury vůbec, vybízí k nejrůznějším modifikacím tématu o paměti. Co pro nás znamená hudba a paměť? Jakou roli v ní mohou mít memoráty či jiné výpovědi autorů hudby a jejích interpretů? Jsou písňové sbírky či jiná notografie prodloužením paměti a její kodifikací? Proč dnes rekonstruujeme zaniklou lidovou hudbu či jiné starší hudební styly? Jak důležité jsou vzpomínky pro společnost? Může politický tlak proměnit obsah kulturní paměti, nebo se její zdeformovaný obraz opět může v nových podmínkách narovnat? Jak významnou roli mají nositelé kultury? Jakou roli hraje zapomínání, ale i rozpomínání v různých hudebních žánrech?
I vy se můžete zúčastnit a přijít si poslechnout od 10 hodin do podkroví nové radnice na Městském úřadě, Masarykovo nám. 104, následující příspěvky.

úterý 31. 7.
Miloš Štědroň: Paměť hudby, kultury a mentality u osvícenského historika (sondy do díla F. M. Pelcla, prvního profesora české řeči a literatury na Univerzitě Karlově Praze)
Julia Ulehla: Searching the Limits of Collective Memory
Martina Pavlicová: Lidová tradice v zajetí paměti
Lucie Uhlíková: Rozpomínání versus zapomínání: o éře tzv. nových „lidových" písní v totalitním Československu
Marta Ulrychová: Tief drin in Böhmerwald / Tam v hloubi Šumavy: pozapomenutý osud Gustava Jungbauera
Marian Friedl: Alikvotní flétna v paměti východomoravských písní
Andrew C. Rouse: Songs of separation, non-recognition and reuniting

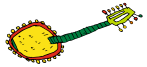

Dnešní noční koncert... Jitka Šuranská & Petr Uvira (a Alžběta Jamborová j.h.)
Šťastné setkání zpívající houslistky a brilantního kytaristy
Nepředpokládané setkání, vzešlé z iniciativy Václava Müllera, ředitele festivalu Hradecký slunovrat, nepochybně sázelo na otevřenost zpívající houslistky Jitky Šuranské a brilantního kytaristy kultovní